

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

2:2019

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

Аниқ ва табиий фанлар

МАТЕМАТИКА

А.К.Үринов, А.Н.Рафиков

Иккита сингуляр коэффициентли гиперболик типдаги тенгламанинг умумий ечимини
куриш.....5

А.С.Бердышев, М.С.Азизов

Түгри түртбұрчақда түртінчи тартибли сингуляр коэффициентли тенглама учун аралаш
масала.....10

ФИЗИКА, ТЕХНИКА

О.Деңқонова, Ф.Юсупова

Умумий ўрта таълим мактабларыда физикани ўрганиш самарадорлигини оширишда
интерфаол методларни күллаш20

КИМЁ

Б.Саттарова, И.Асқаров, А.Жўраев, К.Киргизов

Табиий ва синтетик озиқ-овқат қўшилмаларининг фойдали ва заарли хусусиятлари24

Ғ.Очилов, Г.Турсунова, Р.Карабаева, А.Иброхимов, М.Исақов

Мева данакларидан адсорбентлар олиш ва физик-кимёвий хоссаларини ўрганиш27

БИОЛОГИЯ, ҚИШЛОҚ ХЎЖАЛИГИ

Р.Х.Максудов

Асаларичилик ва ушбу соҳа ривожида олий маълумотли мутахассисларнинг ўрни31

ГЕОГРАФИЯ, ТУПРОҚШУНОСЛИК

Р.Қ.Кўзиев, Н.Ю.Абдурахмонов, Н.Ж.Халилова

Тупроқ унумдорлигини баҳолашнинг айrim жиҳатлари34

Ижтимоий-гуманитар фанлар

ИҚТИСОДИЁТ

А.Гафуров, Г.Халматжанова, А.Мирзаев

Ўзбекистон иқтисодиётида инновация ва модернизация38

ТАРИХ

А.Махмудов

Усмон Хўжа Пўлатхўжаев ижтимоий-сиёсий фаолиятини ўрганишнинг манбашунослиги ва
тарихшунослиги42

Ў.Хошимов, Р.Шукуруллаев

Ўзбекистонда мустақиллик йилларида олий таълим муассасаларида кадрлар
тайёрлашдаги ўзгаришлар (Фарғона водийси мисолида)46

Т.Хатамов

Ўзбекистонда ҳалқ таълими тизимининг моддий-техника базасини мустаҳкамлаш,
хорижий тилларни ўқитиш ва кадрларни қайта тайёрлашда ҳалқаро муносабатларнинг
илмий таҳлили50

У.Хўжамуратов

Ўзбекистонда ширкат хўжаликларидаги муаммолар ва уларнинг тугатилиши55

А.Алоҳунов

Фарғона қадимги шарқ илк дәҳқон жамоаларининг миграциялари даврида60

ФАЛСАФА, СИЁСАТ

Ж.Я.Яхшиликов, Б.Мирзарахимов

Жамият ҳаётига мағкуравий муносабатларнинг таъсири ва уларнинг намоён бўлиш
хусусиятлари64

Б.Ғаниев, М.Ғаниева, М.Неъматова

Ҳуқуқ фалсафасига доир қарашлар: назария ва амалиёт67

Ш.Аббосова

Глобаллашув шароитида жамият хавфсизлиги ҳамда мамлакат барқарорлигини
таъминлаш масалалари72

ГЛОБАЛЛАШУВ ШАРОИТИДА ЖАМИЯТ ХАВФСИЗЛИГИ
ҲАМДА МАМЛАКАТ БАРҚАРОРИГИНИ ТАЪМИНЛАШ МАСАЛАЛАРИ

Ш.Аббосова

Аннотация

Мақолада ҳозирги даерда дунё миқёсида фаоллашиб бораётган миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатининг моҳияти, мақсадлари ва миллий давлатлар ҳамда халқарнинг тинч, осоишта турмушига солаётган хавфи масалалари ёритилган. Шунингдек, унга қарши курашнинг қонуний асослари тўғрисида тавсиялар берилган.

Аннотация

В статье освещена сущность и цели движения миссионерства, активизировавшегося в настоящее время в мировом масштабе, а также прозелитизма, представляющих угрозу безопасности и мирной жизни национальных государств и народов. Даны рекомендации по правовым основам борьбы с этими опасными явлениями.

Annotation

The article is devoted to the analysis of the problem of ensuring the safety of society and the stability of the country, aggravating in recent years with the spread of missionary work and proselytism. It reveals in detail the goals and nature of these extremist movements, which contribute to the emergence of ideological threats to the peaceful and secure life of the peoples of the world. It has been given the recommendations on struggling with dangerous phenomena on legal base.

Таянч сўз ва иборалар: ғоя, мафкура, глобаллашув жараёнлари, мафкуравий жараёнларнинг глобаллашуви, жамият хавфсизлиги, мамлакат барқарорлиги, миссионерлик, прозелитизм, диний конфессия, диний эътиқод, виждан эркинлиги, Конституция, дунёвийлик, диний бағрикенглик, дунёвий давлат.

Ключевые слова и выражения: идея, идеология, процессы глобализации, глобализация идеологических процессов, безопасность общества, стабильность в стране, миссионерство, прозелитизм, религиозная конфессия, религиозное убеждение, свобода совести, Конституция, мирской, религиозная терпимость, светское государство.

Keywords and expressions: idea, ideology, globalization processes, globalization of ideological processes, the safety of society, the stability of the country, missionary work, proselytism, religious denomination, religious faith, freedom of conscience, the Constitution, religious tolerance.

Глобаллашув шароитида жамият хавфсизлиги ҳамда мамлакат барқарорлигини таъминлаш, айтиш мумкинки, дунё миқёсида ҳозирги куннинг долзарб муаммоларидан бирига айланаб бормоқда. Айниқса, кейинги ўн йилликларда сайёрамизда глобаллашув жараёнларининг кучайиши натижасида авж олиб бораётган маънавий хуружлар, ёт ғоя ва мафкуралар таъсирида инсон қалби ва онгини забт этиш учун астойдил ҳаракат бутун инсониятда катта ташвиш уйғотмоқда. Шу нуқтаи назардан қараганда, миссионерлик ҳаракати глобаллашув жараёнининг энг мураккаб муаммолари қаторида ўзига хос диний-ғоявий ва мафкуравий таҳдид сифатида намоён бўлмоқда. Бу эса замонавий миссионерликнинг асл мақсадлари ва моҳиятини диний-фалсафий нуқтаи назардан ҳар томонлама асослаб беришни тақозо этмоқда. Чунки бугунги кунда миссионерлик ҳаракати нафақат инсонларнинг эътиқодига, балки турли дин, миллат ва элатларнинг ҳамжиҳатлигига ҳам

рахна солмоқда. Бу ҳақда Ўзбекистон Республикасининг Биринчи Президенти И.А.Каримов: “Дунёдаги зўравон ва тажовузкор кучлар қайси бир халқ ёки мамлакатни ўзига тобе қилиб, бўйсундирмоқчи, унинг бойликларини эгалламоқчи бўлса, авваламбор, уни қуролсизлантиришга, яъни энг буюк бойлиги бўлмиш миллий қадриятлари, тарихи ва маънавиятидан жудо қилишга уринади”[2,11], дея таъкидлаган эди. Шунинг учун ҳам бугунги кунда маънавий таҳдид сифатида намоён бўлаётган миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатларининг асл мақсад-муддаоларни танқидий ва таҳлилий жиҳатдан ўрганиш ғоят долзарб аҳамиятга эга.

Ҳозирги кунда миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатларининг бош мақсади ҳар қандай халқ, миллат ёки элатнинг миллий маънавиятига ўз таъсирини ўтказиш, экстремистик ҳаракатларни авж олдиришга қаратилган бузғунчи ғояларни тарғиб этишда асосий омил вазифасини ўтамоқда. Шунинг учун ҳам мазкур ҳаракатларнинг

ФАЛСАФА, СИЁСАТ

олдини олиш ва уларни бартараф этиш маърифатпарвар кучлар олдидағи энг муҳим вазифага айланган. Айниқса, бугунги кунда миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари геосиёсий кучлар кўмагида тобора хавфли маънавий-мағкуравий қурол сифатида, ўзга дин вакиллари эътиқодига рахна солаётганлиги кенг жамоатчиликни ташвишли бир ҳолатта солиб қўймоқда. Бу ҳақда АҚШлик тадқиқотчи Самюэль Хантингтон ҳам ўзининг “Цивилизациялар тўқнашуви” асарида бутун инсониятни огоҳлантириб, “турли хил динларга эътиқод қилувчи ривожланган давлатлар тўқнашади”[3,571], дея алоҳида таъкидлаган эди. Дарҳақиқат, айрим минтақаларда турли хил динларга эътиқод қилувчи халқлар орасида ижтимоий-сиёсий кучлар ўзларининг геосиёсий мақсадларини кўзлаб, низо ва келишмовчиликларни келтириб чиқаришда диндан, хусусан, миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатларидан фойдалаётганлиги бежиз эмас. Чунки бир тилда сўзлашувчи, умумий тарих ва ягона давлатта эга бўлган, аммо турли динларга эътиқод қилувчи миллатларда диний муаммолар туфайли келиб чиқаётган низоли вазиятлар фуқаролар урушининг келиб чиқишига замин яратади. Турли даражадаги диний адоват ва тўқнашувлар оқибатида келиб чиқаётган урушлар натижасида эса ҳар қандай давлат ўз тараққиётида анча орқада қолиб кетади. Шу ўринда таъкидлаш жоизки, диний таълимотлар жамият ва давлат ҳаётида муҳим ўрин тутиб, инсонни бошқаришда алоҳида аҳамиятга эга. Зоро, аксарият сиёсий кучлар ўзларининг ғаразли мақсадларини амалга оширишда бевосита диндан фойдаланиш учун уринишлари сир эмас. Айниқса, дунё миқёсидаги сиёсий жараёнларга асосий таъсир воситаси сифатида мағкуравий суқилиб кириш, ижтимоий муносабатларга таъсир ўtkазиш, бевосита миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари орқали амалга ошириш қулайдир.

Миссионерлик ва прозелитизм тарафдорлари аксарият ҳолатларда турли ниқоблар, жозибали шиор ва ғоялар пардаси остида фаолият кўрсатади. Ўз навбатида бу ҳолатнинг миллий, диний, ирқий низоларни келтириб чиқариши оқибатида у давлатлараро барқарорликни ҳам издан чиқариш учун замин яратади. Тарихий

жараёнлар силсиласи нуқтаи назаридан қараладиган бўлса, миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари инсоният тарихида доимо ўта кескин кўринишлар жиддий можароларни, зиддиятларни келтириб чиқарганлигига гувоҳ бўламиз. Зоро, миссионерлик ва прозелитизм замирида миллий, диний адоватлар қўзғатиш оқибатида жамият хавфсизлиги ва мамлакат барқарорлигига таҳдид солиш каби ҳолатлар устувор аҳамият касб этади. Айни шу маънода, Ўзбекистон Республикаси Биринчи Президенти И.А.Каримов қайд этганидек: “Кўпчилик давлатлар қаторида Ўзбекистонимизда ҳам айни мана шундай таҳликали вазиятнинг олдини олиш, оstonамизга қўймаслик, юртимизда бугун ҳукм сурاء́тган тинчлик ва барқарорлик, меҳр-оқибат муҳитини асрash, шу билан бирга, юз бериши мумкин бўлган ҳар қандай хатарли бурилишларга тайёр бўлиш мақсадида ўзимизнинг қатъий позициямиз ва сиёсатимизни аниқ белгилаб олганмиз”[4,273]. Чунки миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатининг асосий мазмун-моҳияти айрим давлатларда ҳукм сурاء́тган нотинч вазиятлардан фойдаланган ҳолда, ҳокимият бошқарувида вужудга келаётган айрмачилик (сепаратизм), жумладан, диний асосдаги ғайриинсоний тамойилларни амалга ошириш орқали жамият ҳаётида парокандаликни юзага келтириш билан характерланади.

Юртимизда яшовчи барча миллат ва элатларнинг бирдамлигини таъминлашда диний бағрикенгликни мустаҳкамлаш, бир ғоя атрофида бирлашиш тамойилига амал қилинмоқда. Бу ҳақда фикр юритганда, Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёев қайд этганидек: “... бизнинг қадимий ва саховатли заминимизда кўп асрлар давомида турли миллат ва элат, маданият ва дин вакиллари тинч-тотув яшаб келган”[1]. Бинобарин, халқимизнинг азалий қадрияти ҳисобланмиш эзгулик, меҳр-мурувватлилик ва том маънодаги бағрикенглик бизнинг халқимизга хос менталитетнинг асосини ташкил этади.

Ҳозирги кунда миссионерлик дунё миқёсида диний ақидапарастлик, фундаментализм, экстремизм, тероризм, гиёхвандлик каби тобора глобаллашиб бораётган муаммодир. Зоро, “ҳар бир ижтимоий ҳодисанинг ижобий ва салбий

томони бўлгани сингари глобаллашув жараёни ҳам бундан мустасно эмас. Ҳозирги пайтда унинг ғоят ўткир ва кенг қамровли таъсирини деярли барча соҳаларда кўриш, ҳис этиш мумкин”[5,111]. Шу ўринда таъкидлаш жоизки, жаҳонда фаолият кўрсатаетган турли ижтимоий-сиёсий кучлар махсус хизматларнинг молиявий маблағлари ёрдамида ривожланаётган, айниқса, катта иқтисодий ва энергетик имкониятларга эга бўлган мамлакатларда, хусусан, Ўзбекистонда маънавий бошбошдоқликни вужудга келтиришга интилаётган кучлар мавжудлигини ҳаётнинг ўзи кўрсатиб турибди. Айнан ана шу мақсадда “Бирлашиш черкови”, “Оқ биродарлик”, “Иегова гувоҳлари”, “АУМ-Сенрикё”, “Саентологик черков”, “Адвентистлар” каби диний секталар ва миссионерлик ҳаракатлари кейинги йилларда анча фаоллашиб қолганлигини алоҳида таъкидлаш мумкин. Айрим манбаларда қайд этилишича, бугунги кунда МДҲ давлатлари худудида 45 дан ортиқ ана шундай секталар фаолият кўрсатмоқда[6]. Бу оқимларнинг мамлакатимиз худудига турли йўллар билан кириб келиш хавфи мавжудлигини ҳам ҳеч ким инкор қила олмайди.

Миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари тўғрисида гап кетаркан, юртимизнинг бир қатор олимлари ўз тадқиқотларида ушбу сўзларга берган айрим изоҳларига ҳам таянмоқ ўринлидир. Жумладан, сиёsat фанлари доктори, профессор Н.Қ.Жўраев фикрига кўра, миссионерлик лотин тилидаги “миссио” сўзидан олинган бўлиб, “юбориш”, “вазифа топшириш”, “жўнатмоқ” деган маъноларни англатади. Миссионерлик ўз моҳиятига кўра, бирон-бир динга эътиқод қилувчи ҳалқлар орасида ўзининг диний қарашларини тарғиб этишини англатса, прозелитизм юонча “proselitizm” сўзидан олинган бўлиб, “келгинди, бир жойдан бошқа жойга кўчувчи”, “ўзининг диний эътиқодидан бошқасига ўтувчи” деган маънолар билан бир қаторда, “тўғридан-тўғри бирон-бир динга ишонган фуқарони ўз динидан воз кечишига ва ўзга динни қабул қилишга мажбур қилиш”, деган маъноларни англатишини алоҳида таъкидлайди.

Глобаллашув жараёнида инсон онги, қалби ва руҳиятини забт этиш (экспансия)га ҳаракат қилаётган миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатининг олдини олиш ва

бартараф этишда, асосан, ахборот-психологок хавфсизликни таъминлаш долзарб вазифа ҳисобланади. Бу борада Н.Қ.Жўраев ахборот-психологок хавфсизликни таъминлашни амалга оширишда инсон онги, қалби ва руҳиятига тазиқ ўтказишга ҳаракат қилаётган миссионерлик ва прозелитизм таҳдидининг олдини олишда ахборот-психологок хавфсизликни таъминлаш – бу, бевосита инсон руҳиятига таъсири ўтказиш орқали уни ўз ғоялари ва муқаддас ақидаларидан ва диний эътиқодидан айирадиган бузғунчи ғоялардан асрарни англатиш эканлигига алоҳида ургу бериб ўтган[5,422]. Зоро, миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари замирада инсонларнинг онги, қалби ва руҳиятини эгаллаш ҳамда уни бошқаришга интилиш натижасида инсон шахси даражасидаги салбий оқибатлар, шахсият ва интеллектуал таназзул, бошқалар иродасига кўр-кўрана бўйсуниш, индивидуалликнинг йўқолиши ва унинг ўзга мазмун билан тўлдирилиши, тараққиётдан тўхташ, моддий йўқотишлар, инсонларнинг ҳаёти, маънавий дунёқарashi ва соғлиғига нисбатан салбий ҳолатларни келтириб чиқаришга замин яратмоқда. Шу тариқа, миссионерлик, аввало, давлатлар ва сиёсий кучларнинг геосиёсий режаларига хизмат қилувчи сиёсий курол вазифасини ўтаётганлигини алоҳида таъкидлаш лозим.

Профессор С.Отамуродовнинг таъкидлашича эса, “миссионерлик” (миссия сўзидан) табшир, мубашширлик - бирор динга эътиқод қилувчи ҳалқлар орасида бошқа бир динни тарғиб этишини англатади[6,297]. Айнан миссионерлик миллий маънавиятимиз тараққиётига қарши қаратилган хавф-хатарлардан бири сифатида фаолияти авж олаётган ҳаракатdir. Бу ҳақда у миссионерлик аслида ташқаридан у ёки бу давлатга кириб келишини эътиборга олиб, шу маънода уни ташки хавф-хатар сифатида қараш зарурлигига алоҳида эътибор қаратиб, бугун ҳаракат сафида у ёки бу динга эътиқод қилувчи дин вакиллари ўз динларидан воз кечиб, ўз динига эътиқод қилаётганларни ўзлари қатнашаётган динлар, диний оқимлар фаолиятига жалб қилиб, миллий маънавиятларининг ичидан емирилишига қаратилган фаолият олиб бормоқдалар, дея таъкидлаб ўтади. Ҳозирги кунда аксарият

ФАЛСАФА, СИЁСАТ

миссионерлик ташкилотлари турли хил хайрия уюшмалари ниқоби остида “бөгараз” ёрдам кўрсатувчи муассасалар сифатида намоён бўлмоқда. Миссионерлик фаолиятидан кўзланган асосий ғоя сиёсий бўлиб, ҳокимиятни қўлга киритишидир. Хусусан, миссионерликнинг асосий мақсади сиёсий бўлганлиги боис, жамият ва мамлакат учун ижтимоий ва сиёсий жиҳатдан хатарли ва ташвишли эканлигини англаш лозим.

Миссионерлик диний адоват қўзғатиш орқали миллий, ирқий, диний зиддиятларни вужудга келтиришга замин яратмоқда. Шу тариқа мазкур ҳолат, жамият хавфсизлиги ва мамлакат барқарорлигига таҳдид солиш орқали ҳукумат бошқарувида сепаратизмни шакллантироқда. Шунинг учун бундай зарарли ғоялар ва мафкураларга қарши кураш юртимизда хавфсизлик ва барқарорликни таъминлашнинг муҳим шартларидан биридир. Бошқача қилиб айтганда, “бу борада маънавий-маърифий тарғибот ишларининг таъсирчанлигини таъминлайдиган замонавий информацион ва компьютер технологияларини кенг жорий этиш, жамиятимизнинг мафкуравий иммунитетини кучайтиришга қаратилган самарали усул-услубларни ишлаб чиқиш, давлат ва жамоат ташкилотлари учун тегишли тавсия ва қўлланмаларни тайёрлаш бугунги кунда муҳим вазифамизга айланиб бораётганини чуқур тушуниб олишимиз зарур”. Бунда мустақил Ўзбекистонда диний экстремизмнинг прозелитизм ва миссионерлик каби глобаллашиб бораётган кўринишларига қарши курашда “Вижdon эркинлиги ва диний ташкилотлар тўғрисида”ги 1998 йил 1 майда қабул қилинган Ўзбекистон Республикаси Қонуни асосий тўсиқ бўла олишини барчамиз пухта билишимиз лозим. Қонуннинг 1-моддасида “Ўзбекистон Республикасида ҳар бир шахснинг вижdon эркинлиги ва диний эътиқод ҳуқуқини, динга муносабатидан қатъий назар, фуқароларнинг тенглиги таъминланиши” кафолатлаб қўйилган. 5-моддасида эса, Ўзбекистонда давлат диний конфессиялар ўртасидаги тинчлик ва тотувликни кўллаб-қувватлаши билан бирга, бир диний конфессиядаги диндорларни бошқасига киритишига қаратилган хатти-ҳаракатлар (прозелитизм), шунингдек,

бошқа ҳар қандай миссионерлик фаолияти ман этилиши алоҳида кўрсатиб ўтилган.

Ҳозирги кунда миссионерлик ва прозелитизм ҳаракатлари жамиятни ичдан емирувчи иллат сифатида аксарият инсонларни ўз динидан воз кечиб, ўзга динни қабул қилишга мажбур қилиш ҳолатлари тобора кучаймоқда. Натижада, миссионерлик ва прозелитизм ҳаракати оқибатида муайян минтақа ва худудда дин ва диний қарашларга ўз таъсирини ўтказиш орқали ҳар қандай халқ ва миллатнинг маънавиятига рахна солмоқда. Дунё миқёсида авж олаётган глобаллашув жараёнлари эса миссионерлик ва прозелитизмга нисбатан жиддий фикрлашни талаб этмоқда. Миссионерлик ва прозелитизм тарафдорлари аксарият ҳолатларда муайян минтақа ва худудда халқнинг азалдан шаклланган маънавиятига рахна солиш орқали “ўзгача” маънавиятни тарғиб этмоқда. Мазкур ҳаракатлар кўп ҳолларда лоқайдлик, худбинлик, нодонлик, бузуклик каби иллатларни шакллантириш орқали ҳар қандай халқ ва миллатни маънавий тубанликка етакламоқда. Натижада, ҳар қандай халқ ва миллат маънавиятини забт этиш орқали мамлакатни ўзига тобе этиш мақсади намоён бўлмоқда.

Миссионерлик ва прозелитизм моҳиятан фуқароларнинг ўз эътиқодига нисбатан шубҳа уйғотиш орқали кишиларнинг конституциявий ҳуқуқи, яъни эркин фикрлаш ва виждан эркинлиги ҳуқуқларининг бузилишига олиб келяпти. Уларнинг аксарият ҳолларда маҳфийликка асосланган ҳолда ўз фаолиятларини амалга ошираётганлиги, айниқса, хатарлидир. Шу ўринда, миссионерлик ва прозелитизм замирида шахснинг онги ва қалбига ўтакетган диний фанатизм унсурларини сингдираётганлигига ҳам алоҳида урғу бериш зарурдир. Бунда миссионерлик ва прозелитизм тарафдорлари ўз ғояларини тарғибот ва ташвиқот қилишда, энг аввало, жамият ҳаётида ўз ўрнини топа олмаётган руҳий тушкунлик ҳолатига тушган инсонларни ўз таъсирига олиш асосий мақсади эканлиги тобора ойдинлашмоқда. Юқоридаги маълумотлар шуни кўрсатадики, миссионерлик ҳаракати анча мураккаб кўринишлардаги сиёсий, иқтисодий ва ижтимоий муаммоларнинг келиб чиқишига

сабаб бўлиб, бу, ҳозирда ҳам давом этмоқда. Хусусан, миссионерлик ва прозелитизм тарафдорлари ўзга дин вакиллари орасига нифоқ ва адоват солиш орқали миллий, диний муносабатларга рахна солиш йўли билан миллий ва умуминсоний қадриятларга салбий муросасизликни шакллантиришда намоён бўлмоқда. Ўз динларини ўзга дин вакиллари орасида тарғибот ва ташвиқот қилиш орқали эса диний тотувлика ҳам жиддий путур етказмоқда. Айниқса, айrim ёшларнинг соғлом диний маълумотнинг етишмаслиги, уларнинг ишонувчанлиги, бирданига бойлик, шон-шуҳрат, мартабага эга бўлишга интилиши сингари руҳий ҳолатлар туфайли уларни миссионерлик ва прозелитизм таъсирига тушиб қолаётганлиги ғоят ташвишлидир.

Минг афсуски, бу кучларнинг асл қиёфаси, мақсад-муддаолари ва имкониятларини тўла ва аниқ-равшан тасаввур қилиш осон эмас. Чунки улар кўпинча турли ниқоблар, жозибали шиор ва ғоялар пардаси остида иш кўради. Бундай кучларнинг ихтиёрида жуда катта моддий, молиявий ресурслар ва имкониятлар мавжуд бўлиб, уларнинг пухта ўйланган, узоқ ва давомли ёвуз мақсадларига хизмат қилишини ҳам эътибордан соқит қилиб бўлмайди. Бинобарин, дунё миқёсида, тинчлик ва барқарорликка рахна солишга интилаётган миссионерлик фаолиятини ўз вақтида англаш, улардан доимо огох бўлиш, мазкур ҳаракатларни ўз вақтида бартараф этиш бугунги куннинг долзарб вазифаси эканлигини ҳар биримиз чуқур англашимиз лозим.

Адабиётлар:

1. Миллатлараро дўстлик ва ҳамжиҳатлик – ҳалқимиз тинчлиги ва фаровонлигининг муҳим омилидир. Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг Республика байналмилад маданият маркази ташкил этилганининг 25 йиллигига бағишлиланган учрашувдаги нутқи. <http://www.aza.uz/oz/politics/millatlararo-d-stlik-va-amzhi-atlik-khal-imiz-tinchligi-va-f-24-01-2017>
2. Каримов И.А. Юксак маънавият – енгилмас куч. – Т.: “Маънавият”, 2008.
3. Хантингтон Самюэль. Столкновение цивилизаций. пер. с англ. - М.: АСТ, 2014.
4. Каримов И.А. Она юртимиз баҳту иқболи ва буюк келажаги йўлида хизмат қилиш энг олий саодатдир. – Т.: “Ўзбекистон” НМИУ, 2015.
5. Жўраев Н. Тарих фалсафасининг назарий асослари.-Т: “Маънавият”.
6. Отамуротов С. Глобаллашув ва миллий - маънавий хавфсизлик. Т., “Ўзбекистон”. 2013.

(Тақризчи: Т.Абдуллаев – фалсафа фанлари доктори, профессор)